

Vele waren dan ook de betrekkingen tusschen stedelingen en platteland. Zij blijken ons duidelijk bij het oud-rotterdamsche geslacht Van Zoelen met zijn allianties, waarvan de leden grondbezitters waren of een beroep uitoefenden dat met landbouwproducten verband hield, en eene zelfde groepeerling vormden als de in een vroeger opstel genoemde haringreeders-, drapeniers- en brouwers-geslachten.

Uit het bekende Geldersche geslacht van dien naam was de stamvader van den Rotterdamschen tak der Van Zoelens gesproten ¹⁾. Gysbrecht van Zoelen vinden wij in den aanvang der zestiende eeuw te Rotterdam woonachtig. Tot deze vestiging is waarschijnlijk zijn huwelijk de aanleiding geweest: zijne vrouw toch was Dirckje van de Lecke, natuurlijke dochter van Heer Adriaen van de Lecke, heer van Cralingen. Het huwelijk zal hem de goederen in Kralingen hebben aangebracht, die als zijn bezit worden genoemd en deze gegoedheid heeft zijne benoeming tot Hoogheemraad van Schieland mogelijk gemaakt, een eere-ambt, dat destijds niet dan door de in Schieland gegoede adellijken bekleed werd. Aan de oude familierelatie heeft hij eveneens het schout-ambt van Kralingen te danken gehad.

In de geschiedenis onzer stad neemt Gysbrecht van Zoelen overigens geen plaats in; te meer bleef dit aan zijn nageslacht voorbehouden.

Bij zijn overlijden in 1532 bestond dit uit twee zonen: Jan en Gerryt van Zoelen; een kleinzoon: Adriaen Adriaensz., die zich Van de Leck noemt; een kleinzoon Otto Joostenz. Van Zoelen, natuurlijke zoon van den geestelijke Joost Gysbrechtsz. Van Zoelen; en eene dochter: „Jongvrouwe” Cecilia Van Zoelen, die in eerste huwelijk ge-

---

1) Zie protocol notaris Delphius te Rotterdam 1658 fol. 228;
„Genealogie Van Assendelft” door Van Alkemade.